

Да видим нейде да ся прокрийте
доде да мръкне; тогаз видя щем.

СЛАВИ

И аз туй казвам на моя Донка,
тя със децата да се свре нейде
в бахчите татак, да се прокрие,
и ако може нощес да бяга.

СТОЮ

Ами ти тука какво ще правиш?

СЛАВИ

Каквото мога таквоз ще правя.

СТОЮ

То тѣй не става. Слушай ти мене.
Аз друго мислях, но кат' не можеш,
да ти помогна да се превърлиш
та из бахчите; всицца се сврете...
Тука не бива ти да останеш,
сега ще влязат тук да обират.
Ще те намерят, ще те утрепят;
Защо да идеш така мърцина?

ДОНКА

Зер тѣй, драгинккьо; благодаря ти.
Тук не бива той да остане.

Поява IV.

/Татък из бахчите/

Горите всички. Гръмът се приближава. Писък и
олелия се счува къде източний край на града

СТОЮ

Сега ти тука отпочини си,